

از مادرید تا تهران

از اتلتیکو-بارسا تا استقلال-تراکتور

شما را به تماشای این فوتبال «فیک» دعوت می‌کنیم!

سعید زاهدیان

روزنامه‌نگار

فوتبال ایران انگار قبیل از هر چیز و هرکس به ابتدال کشیده شده و خودش را پرچمدار بد اخلاقی کرده است؛ چهره کریه، زشت و رقت‌انگیز آن سال‌ها پشت واژه «تماشاگر نما» پنهان بود. برای سال‌های سال، تماشاگران با فحاشی، شکستن صندلی، جنجال و رفتارهای هولیگانی، علت تباهی و تمام بدبختی‌های فوتبال ایران قلمداد می‌شدند تا هیولای کرونا توفیق اجباری شد و باورهای غلط در تمام زمینه‌ها را یکجا بلعید.

پاندمی کرونا، خیلی زود حقیقت فوتبال ایران را عریان و آشکار کرد. ویروس کرونا که ذاتاً بخش‌های آسیب‌پذیر بدن را هدف قرار می‌دهد، در فوتبال هم به بخش‌های ضعیف و آسیب‌پذیرش حمله کرد و نقطه ضعف فوتبال را هدف گرفت.

فوتبال ایران بدون تماشاگر، نه تنها ذره‌ای پاک و منزه نشد که زشت‌تر و کریه‌تر از قبل مقابل چشم حیرت‌زده ما قرار گرفت. حمله به داور، پخش واژه‌های زشت از میکروفون تلویزیون، هجوم نیمکت‌نشین‌ها به داخل زمین، درگیری میان کمک مربیان، جنجال و تنش، همه و همه، محصول دوران پسا کرونا است که دیگر «تماشاگر نماها» یا لیدرهایی با رفتار هولیگان‌گونه راهی به ورزشگاه نداشتند و ندارند. مصاحبه‌های جنجالی، درگیری در راهروهای استادیوم یا کنار اتاق داوران با شدتی به مراتب بیشتر از قبل هر هفته تکرار می‌شود؛ دیگر فدراسیون فوتبال، کمیته انضباطی و اخلاق نمی‌توانستند تماشاگران را عامل تشنج و ملتهب شدن بازی‌ها معرفی کنند.

چیزی که این روزها در ایران با نام

وقتی همه رؤیا دارند

امیررضا همایون

روزنامه‌نگار

عملکرد تیم‌های فوتبال در جام حذفی با آنچه از آنها در رقابت‌های لیگ سراغ داریم، متفاوت است. به نوعی می‌توان گفت جام حذفی رقابتی است که همه تیم‌های حاضر در آن از ضعیف‌ترین تا قدرترین اجازه داشتن رویای کسب جام قهرمانی و رسیدن به رقابت‌های بین‌المللی را دارند. به همین علت نوع بازی کردن تیم‌ها در این رقابت با آنچه از آنها در لیگ شاهد هستیم، متفاوت است؛ بخصوص اگر تیم مقابل شما از لیگ‌های دسته پایین‌تر آمده باشد؛ درست مانند اتفاقی که برای آلومینیوم رخ داد.

شاگردان مهدی رحمتی به‌عنوان فیفالیست دوره گذشته باید در مرحله یک شانزدهم نهایی مقابل آریو اسلامشهر قرار بگیرند. نبردی که برای پسران رحمتی جدال با یک تیم ناشناخته بانگیزه است. انگیزه برخی موافق از

است، یک تیم از پایتخت مقابل رقیبی از منطقه‌ای فدایی‌طلب-با تاریخچه‌ای مفصل از اختلاف‌شان- رودرروی هم ایستادند و بر سر صدرنشینی با تمام توان جنگیدند. در اوج این جدال بزرگ، دو بازیکن -فران‌تورس و ساویچ- وسط زمین یقه هم را گرفتند و تکتک کاری کردند. داور سوت کشید و دقیقه دهمبه که از نگاه من که هوادار بارسا هستم خطای گاوی بود اما داور و VAR خطایی تشخیص ندادند- به سمت داور هجوم ببرد، راه خود را به

سراجام جنگ بزرگ را بارسا برد؛ ای کاش «شبکه سه» به جای حرف‌های تکراری و ملال‌آور مجربانش بعد از سوت پایان، اجازه می‌داد دقایق بیشتری زمین نبرد به مخاطب فوتبال نشان داده شود. سیمنونه و زاوی به سمت هم رفتند و با یکدیگر دست دادند، بی‌آنکه سیمنونه بهانه صحنه‌های بحث برانگیز-مثلاً گل و لیخند بر چهره لباس به یادگار عوض می‌کردند. بخش کوچکی از این اتفاقات احتمالاً از دست شبکه سه در رفت و پخش شد.

فوتبالی که فوتبال نیست

خب؛ حالا من باید درباره استقلال - تراکتور - چه فرقی می‌کند پرسپولیس - تراکتور یا حتی استقلال - پرسپولیس در دربی- بنویسم؟ از ابتدای فصل یک بازی مثال بزنید که حساسیت بازی دو شب پیش لالیگا را داشته و بدون جنگ و جدل به پایان رسیده باشد؛ به ساینپتو، یحیی، قلعه‌نویی، نکونام، رحمتی و همه آنهایی که هر هفته بخشی از فوتبال ایران هستند، نگاه کنید. همه شکل هم شده‌اند؛ همه طلبکار و همه حق به جانب. کم مانده داور را وسط زمین یا در کنفرانس به جرم یک سوت اشتباهش با دندان تکه پاره کنند.

کدام فوتبال، کدام بازی کلاسیک، کدام تاکتیک و کدام تکنیک؟ درباره چه چیزی باید بنویسم، وقتی در زمین فوتبال رگه‌ای از فوتبال نمی‌بینم؟!

این برداشت من از فوتبال ایران در سال‌های کرونایی است؛ به‌نظر باید تندتر و شدیدتر به «فوتبالی که فوتبال نیست» تاخت و شرحه، شرحه‌اش کرد.

همین یک جرم کافی نیست که سال‌های سال در حق من، تو و تک، تک تماشاگران جفا شده؛ یک عمر طناب تقصیر را بر گردن بی‌گناهان انداختند و حالا در روزگاری که به بهانه -بله به بهانه- کرنا همچنان جرأت و شهامت برگزاری بازی با تماشاگر نیست، باید در ورزشگاه‌های سوت و کور فوتبال تماشا کنیم.

حتی باورم این است که اگر در استادیوم‌ها باز شود، باز هم خبری از شور و حال قدیم نیست. با این توضیح واضح‌ات، به استقبال جام حذفی برویم. استقلال - تراکتور که باید ال کلاسیکو و یکی از شیک‌ترین و آنتیک‌ترین بازی‌های هر سال فوتبال ایران باشد، چقدر در این سال‌ها زیبا و جذاب شده که حالا امیدوار به تماشای یک مسابقه ناب و دیدنی باشیم؟ آنچه از این مسابقه در ذهن دارم، محرومیت، درگیری، جنجال و هزار هزار موضوع غیر فوتبالی است. اما با همه این‌ها، ناچاریم شما را به تماشای فوتبال‌های فیک و تقلبی دعوت کنیم، چون چیز دیگری برای تماشا نمانده است.

شوخی را جدی بگیرید!

آیسان سعیدی

پرسپولیس در تمام این سال‌ها هیچوقت تیم جام حذفی نبوده. آنها چه در دورانی که با مصطفی دنیزلی در فوتبال ایران یک فوتبال تماشاگرپسند را انجام می‌دادند و دو بار به سپاهان برخورد کردند و هر بار مقهور سپاهان شدند، از این جام باز ماندند چه در تمام سال‌های صدارت در لیگ و بر پا کردن امپراتوری قهرمانی نتوانستند به این جام نزدیک شوند. تنها در دوره برانکو بود که یک بار با سرمربی کروات پرسپولیس دبل کردند و موفق شدند در اهواز این جام را در یک بازی پرحاشیه بالای سر ببرند. پرسپولیس سال‌هاست که در جام حذفی توفیقی نداشته و همیشه ناکام مانده؛ تیمی که به نظر زن آن را برای قهرمانی در لیگ ساخته‌اند و برای مسابقات جام حذفی هیچ گاه مدعی نیست. فصل گذشته را به یاد بیاورید؛ آنها در تهران اسیر آلومینیوم شدند و برابر حریف اراکی و مقابل چشمان بهت‌زده هواداران شکست خوردند و از جام بیرون افتادند. با وجود این پرسپولیس همیشه پرسپولیس است و آنها برای هر جامی یک مدعی بالقوه هستند حتی اگر دی‌ان‌ای آنها کمتر با این جام هماهنگ باشد. نخستین حریف آنها ون پارس است؛ تیمی از لیگ یک که روی کاغذ نباید لقمه‌ای گلوگیر برای سرخ‌ها باشد اما فراموش نکنید خاصیت جام حذفی عرض اندام تیم‌های دسته پایین‌تر مقابل غول‌هاست. فرمولی که خاصیت جام حذفی است و همیشه جذابیت ویژه جام حذفی در تمام دنیا محسوب می‌شود. اینکه ون پارس نتواند پرسپولیس را به دردسر بیندازد بیشتر شبیه شوخی است اما در جام حذفی باید هر شوخی را جدی گرفت!

دربی جدید

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار

گل‌گهر با امیر قلعه‌نویی یکی از مدعیان جدی کسب قهرمانی رقابت‌های لیگ بیست و دوم به شمار می‌رود و مس شهرباک نیز با وحید رضایی با کسب ۲۵ امتیاز یکی از مدعیان صعود به لیگ برتر در جدول رده‌بندی لیگ دسته اول در پایان هفته شانزدهم این مسابقات به شمار می‌رود. طبق برنامه این دربی استان کرمان که با توجه به حضور تیم‌های مس رفسنجان، گل‌گهر و مس کرمان در لیگ برتر جدیدترین دربی این منطقه به شمار می‌رود امروز ۲۰ دی ماه ساعت ۱۵ در ورزشگاه قاسم سلیمانی شهر سیرجان برگزار خواهد شد؛ دیداری که پس از یکی دو بازی دوستانه اولین مصاف رسمی این دو نماینده کرمان خواهد بود.

تیم فوتبال گل‌گهر در شروع رقابت‌های جام حذفی باید به مصاف مس شهرباک برود. این دو تیم نزدیک شهرهای فوتبالی استان کرمان هستند که هر دو با پشتوانه معادنی که دارند فعالیت در فوتبال را شروع کرده‌اند؛ مس زیر نظر صنایع مس ایران و گل‌گهر هم با بودجه شرکت معدنی گل‌گهر به فعالیت می‌پردازند. از نکات قابل توجه این رویارویی اینکه دو تیم تاکنون هیچ بازی رسمی‌ای با هم برگزار نکرده‌اند. در واقع پیش از صعود گل‌گهر به رقابت‌های لیگ برتر، مس شهرباک در لیگ دسته‌های پایین‌تر حضور داشت و پس از صعود نماینده شهرباک به لیگ برتر هم آبی‌پوشان شهر سیرجان لیگ برتری شده بودند. در حال حاضر